

Dosarul nr. 2ra-980/19

Prima instanță - (Judecătoria Chișinău, sediul Centru) L. Bagrin

Instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) I. Cimpoi, I. Secrieru, A. Danilov

ÎNCHEIERE

22 mai 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Svetlana Filincova
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursurilor declarate de Gheorghe Florean și de avocatul Oleg Vrabii în interesele lui Pavel Vacari,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată înaintată de Gheorghe Florean împotriva lui Pavel Vacari, intervenienți accesorii Consiliul municipal Chișinău, Societatea pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău”, Elena Guzun, Svetlana Florean și Galina Vacari, cu privire la înlăturarea obstacolelor în exercitarea dreptului de folosință și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 29 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 28 septembrie 2017, Gheorghe Florean a înaintat cerere de chemare în judecată, ulterior concretizată (f.d. 62-64), împotriva lui Pavel Vacari, intervenienți accesorii Consiliul municipal Chișinău, SA „Apă-Canal Chișinău” și Elena Guzun, solicitând să-i fie interzis pârâtului de a îngrădi folosirea conductei de apă și canalizare, obligarea pârâtului de a permite trecerea conductei de apă și canalizare la casa reclamantului prin fața casei pârâtului și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, Gheorghe Florean a indicat că împreună cu Pavel Vacari și Elena Guzun sunt coproprietari ai caselor situate în mun. Chișinău, str. Milești, 12.

A relatat că în anul 1990 coproprietarii caselor menționate erau în relații de prietenie și, în urma unei înțelegeri verbale, fiecare a instalat separat țevile de apă și canalizare, iar reclamantul le-a trasat în acest scop prin fața casei pârâtului cu acordul verbal al acestuia.

Pentru o perioadă de timp țevile au fost utilizate fără obiecții, însă în anul 2016, din motive necunoscute, pârâtul le-a blocat și, astfel, reclamantul este lipsit de posibilitatea de a le utiliza.

Reclamantul a invocat că pârâtul nu este în drept să blocheze țevile respective, întrucât terenul pe care sunt amplasate aparține cu drept de proprietate autorității publice locale, în timp ce proprietarii locuințelor îl utilizează în temeiul dreptului de folosință comună transmis acestora.

A menționat că după instalarea țevelor de apă și canalizare, a încheiat contract cu SA „Apă-Canal Chișinău” privind deservirea cu apă potabilă și evacuarea apei uzate, de care nu poate beneficia.

Prin hotărârea din 10 octombrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cererea de chemare în judecată depusă de Gheorghe Florean împotriva lui Pavel Vacari, intervenienți accesorii Consiliul municipal Chișinău, SA „Apă-Canal Chișinău”, Elena Guzun, Svetlana Florean și Galina Vacari, s-a respins ca fiind nefondată.

S-a încasat de la Gheorghe Florean în beneficiul lui Pavel Vacari, cu titlu de costuri și cheltuieli, suma de 1 000 de lei.

La 8 noiembrie 2018 Gheorghe Florean a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând casarea acesteia și emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă.

Prin decizia din 29 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis apelul declarat de Gheorghe Florean.

S-a casat parțial hotărârea din 10 octombrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, în partea respingerii pretenției cu privire la înlăturarea obstacolelor și s-a emis în această parte o nouă hotărâre, prin care:

Pretenția lui Gheorghe Florean împotriva lui Pavel Vacari, intervenienți accesorii Consiliul municipal Chișinău, SA „Apă-Canal Chișinău, Elena Guzun, Svetlana Florean și Galina Vacari, cu privire la înlăturarea obstacolelor în exercitarea dreptului de folosință, s-a admis ca întemeiată.

S-a obligat Pavel Vacari să înlătore obstacolele în exercitarea dreptului de folosință a lui Gheorghe Florean asupra conductei de apă și canalizare, instalată pe terenul din mun. Chișinău, str. Milești, 12, cu nr. cadastral xxxxx, ce deservește construcțiile aflate în posesia lui Gheorghe Florean, prin scoaterea dopului instalat.

S-a modificat hotărârea din 10 octombrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru în partea încasării de la Gheorghe Florean în beneficiul lui Pavel Vacari a cheltuielilor de judecată în sumă de 1 000 de lei prin micșorarea sumei adjudecate până la 500 de lei.

S-a încasat de la Pavel Vacari în beneficiul lui Gheorghe Florean, cu titlu de taxă de stat, suma de 150 de lei.

În rest hotărârea din 10 octombrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a menținut.

În motivarea soluției, instanța de apel a conchis că, deoarece terenul aferent construcțiilor ce aparțin cu titlu de coproprietate pe cote-părți apelantului, intimatului și intervenienților accesorii corespunzători, aparține cu drept de proprietate autorității publice locale, prin prisma art. 315 alin. (1) din Codul civil, pretenția lui Gheorghe Florean privind obligarea lui Pavel Vacari de a permite trecerea conductei de apă și canalizare la casa reclamantului este nefondată, inclusiv în contextul în care cerința dată nu este cert justificată ca urmare a faptului că materialele cauzei denotă existența rețelei de conducte indicate.

Reținând și că posesia coposesorilor asupra terenului aferent construcțiilor ce aparțin acestora, nu este delimitată în natură, instanța de apel a concluzionat că pretenția nominalizată este nefondată și, astfel, corect a fost respinsă de prima instanță.

Totodată, instanța a apreciat ca fiind nefondate trimiterile intimatului la dispozițiile art. 392 din Codul civil, deoarece această normă reglementează modalitatea de utilizare a terenului ce aparține terțului, iar în speță terenul aparține autorității publice locale, și nu intimatului Pavel Vacari, astfel încât acesta nu este îndreptățit de a pretinde apărarea drepturilor proprietarului terenului și nici de a pretinde aplicabilitatea normei respective în beneficiul său.

În concluzie, a conchis că instanța de fond eronat a respins pretenția apelantului privind interzicerea de a îngradi folosirea conductei de apă și canalizare. Or, din materialele dosarului rezultă că intimatul creează impedimente apelantului în folosirea conductei respective, situație ce îngreudește dreptul apelantului de folosire a cesteia în vederea asigurării accesului la serviciul public de canalizare, încălcare ce oferă apelantului dreptul de a pretinde interzicerea acestei încălcări, iar în temeiul prevederilor art. 303 alin. (1, 2, 4), 305 alin. (1) și 309 din Codul civil, intimatul Pavel Vacari are obligația de a înlătura obstacolele create în dreptul de folosință a apelantului prin scoaterea dopului instalat.

La fel, Colegiul civil a apreciat ca fiind eronate trimiterile primei instanțe la dispozițiile art. 2 și art. 4 din Legea serviciilor publice de gospodărie comunală și art. 3 și art. 22 din Legea privind serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare și argumentele intimatului referitoare la necesitatea racordării corespunzătoare a apelantului la rețeaua de apă și canalizare deservită de SA „Apă-Canal Chișinău”, deoarece obiectul prezentei cauze nu este conectarea la rețeaua publică, ci înlăturarea obstacolelor în folosirea rețelei de apă și de canalizare interne.

Or, potrivit normelor indicate, chestiunea referitoare la racordarea și utilizarea rețelelor de apă și canalizare aflate în gestiunea proprietarilor de imobile ține de raportul instituit între aceștia din urmă și gestionarul rețelei publice corespunzătoare, astfel încât normele menționate nu justifică crearea de către un coposesor al terenului a impedimentelor în folosirea rețelei de apă și de canalizare posedată de alt coposesor.

La 27 martie 2019, Gheorghe Florean a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului și modificarea deciziei din 29 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău privind refuzul compensării cheltuielilor de judecată în sumă de 500 de lei de la Gheorghe Florean în beneficiul lui Pavel Vacari.

În motivarea recursului, reiterând circumstanțele și argumentele de fapt și de drept expuse în prima instanță și instanța de apel, recurentul a invocat că decizia este ilegală și superficială.

La 27 martie 2019, avocatul Oleg Vrabii, în interesele lui Pavel Vacari, a declarat recurs, solicitând casarea deciziei din 29 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău și menținerea hotărârii din 10 octombrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

În motivarea recursului a invocat că nu au fost constatate și elucidate pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, nu au fost dovedite circumstanțele considerate ca fiind stabilite, precum și, instanța de apel a tras concluzii reieșind doar din declarațiile reclamantului, fără a da apreciere înscrisurilor din dosar.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Având în vedere că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată în adresa participanților la proces la 13 februarie 2019 (f.d. 154), Colegiul consideră că recurenții s-au conformat prevederilor legale și au declarat recursurile în termen.

În conformitate cu art. din 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursurilor declarate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererile de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursurilor sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursurile declarate nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursurile declarate de Gheorghe Florean și de avocatul Oleg Vrabii în interesele lui Pavel Vacari, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, sunt inadmisibile.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibile recursurile înaintate de Gheorghe Florean și de avocatul Oleg Vrabii în interesele lui Pavel Vacari.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Svetlana Filincova

Dumitru Mardari